

In ons coalitieakkoord hebben we afgesproken dat we zorgdragen voor een evenwichtige begroting met ruimte voor investeringen in groei, zoals woningbouw en verduurzaming.

Onze inwoners en ondernemers verwachten dat de gemeente verantwoordelijkheid neemt voor dagelijkse uitdagingen, en een visie heeft op de toekomst. Wat voor gemeente willen we zijn? Een gemeente waar je prettig kunt wonen, leven en werken; betaalbare woningen, goede bereikbaarheid, een prettig ondernemersklimaat, goede dienstverlening en een gezonde leefomgeving, maar bovenal een samenleving waarin samen leven centraal staat, waarin iedereen meedoet. Daar zit wat D66 betreft de uitdaging voor de komende jaren. Omzien naar elkaar, voorzieningen dichtbij. Kortom, de kwaliteit van onze samenleving!

De betaalbaarheid van zo'n samenleving staat onder druk. We moeten bezuinigen, het ravijnjaar staat voor de deur en andere doemscenario's komen langs. Maar wij zijn een sterke gemeente, een financieel gezonde gemeente en een weerbare gemeente. Laten we dit vraagstuk aanpakken vanuit onze kracht.

En dan nu de programmabegroting. De stijging van de meeste belastingen blijft beperkt tot de inflatiecorrectie van 0,1 procent. Goed nieuws voor onze inwoners. Dat geldt niet voor de afvalstoffenheffing met een voorgestelde stijging van 12 % terwijl we met de invoering van VANG juist veel minder restafval overhouden en flink op de kosten van afvalverwerking hebben bespaard. De verklaring hiervoor is er ook nl dat de enorme berg lachgascilinders in het restafval extra verwerkingsrondes en dus kosten met zich meebrengen.

Dat is een maatschappelijk probleem dat niet alleen onze gemeente raakt; Het bezit van lachgascilinders is sinds 2023 verboden met als gevolg dat de retourpremie op het inleveren van de lachgascilinders is verdwenen. En de rekening van dit alles wordt bij de inwoners neergelegd? Kan dat niet anders is onze vraag? Kunnen de kosten worden verhaald op de producenten of gebruikers? En hoort het Rijk ook niet over de brug te komen met een tegemoetkoming in deze kosten? We horen graag hoe het college hier naar kijkt en welke oplossingen er zijn om dit volgend jaar anders aan te pakken.

De septembercirculaire laat ook een verschuiving zien: lager bbp en hogere Wmo-uitgaven. Hoewel we een werkgemeente zijn, raken vergrijzing en krimp ons toch. In 2024 valt vooral de lagere btw-compensatie zwaar. Zorgkosten stijgen, maar de Rijksbijdragen dekken dit onvoldoende, wat leidt tot een structureel tekort en een negatief saldo in de begroting van Haarlemmermeer. Hoewel compensatie verwacht wordt, blijft dit zorgwekkend. Taakmutaties zijn grotendeels positief, maar brengen ook extra lasten met zich mee. Voor de Wmo geldt dat wat er als taakmutatie bij komt, gecompenseerd wordt door een lagere algemene uitkering uit het gemeentefonds. Het verhogen van de baten om meer balans te brengen in de begroting is daarom een belangrijke opdracht. Daar zien we ook kansen om effectief fondsen te benutten die vanuit Europa beschikbaar zijn. We hebben daar de afgelopen twee jaar nog te weinig over gehoord, daarom dienen we een amendement bij de SAR in om in Q4 van dit jaar de Europastrategie te bespreken.

Afrondend: er is een stevige financiële basis in Haarlemmermeer. Maar we houden ook ieder jaar veel geld over en wat D66 betreft moeten we dat nog meer besteden aan zaken waarmee we een die leefbare samenleving bouwen. Zoals het er naar uitziet halen we onze klimaatdoelen niet en verdwijnt de ziel uit steeds meer dorpen o.a. omdat maatschappelijke voorzieningen achterblijven bij het tempo waarin sommige dorpen zich ontwikkelen en simpele dingen zoals bereikbaarheid onder druk staan.

Wat D66 betreft moeten we daar vooral in blijven investeren.